

- Chvála je modlitba, která bezprostředně uznává, že Bůh je Bůh.
- Nic není tak důležité jako je modlitba. Ona totiž dělá možným, co je nemožné, snadným, co je nesnadné.
- MARANATHA = Přijď, pane Ježíši
- 1. list Korintským 16, 22
- CHLÉB NÁŠ VEZDEJŠÍ DEJ NÁM DNES
→ Trojí chléb: - tělesný
- duchovní (Boží slovo)
- věčný (Kristus sám)
- MODLITBA JEŽÍŠOVA = MODLITBA SRDCE
„Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“
- Největší zbrani je Láska.
- „Pán Ježíš nemá jiné ruce než ty tvoje.“ → Máme se zasadit o šíření jeho slova.
- Komu bylo mnoho odpuštěno, ten mnoho miluje.
- Odpuštění je vysvobození z moci hříchu.
- Pracuj, jako by všechno záleželo na Tobě a modli se, jako by všechno záleželo na Bohu.
- DEUTEROKANONICKÉ KNIHY – nejsou v protestanských Bibliích; jedny z nejmladších - psány 500 let před Kristem

Břimování

- Kmotr (patrinus) – přímluvce, ručitel
Compater - spoluotec
Commater – spolumatka
- Motto – věta z Písma, která určuje naši Cestu
- Jméno – světec, který je pro nás nějak důležitý

Bůh, Ježíš, Duch svatý

- ...takové to obyčejné, co člověk nutně potřebuje pro život – takovou tu něhu blízkých. - Didak
- Bůh nabízí Cestu všem, neselektuje.
- Ježíš přišel sloužit.
→ Jsou dvě svátosti, které jsou určeny ke službě: kněžství a manželství.
- Křest, břimování a kněžství jsou nezrušitelné.
- Kristova přítomnost v knězi se nemá chápat tak, že je obrněn vůči každé lidské slabosti.
- Kněžství je Láska Ježíšova srdce.
- **Pravá Láska začíná tam, kde já do morku kostí prožívám, že jsem milován.** - Vojtěch Kodet

- Bůh je věrný.
- Duch svatý vstupuje do duše jako tryskající pramen a ta se do něho vlévá jako by se sloučily dvě řeky.
- Jsi bohatství všech chudých, poklad milujících, nasycení hladových.
  - Slova svaté Marie Magdalény de Pazzi o Duchu svatém
- SVÁTOSTINY = věci a úkony, díky nimž se přibližujeme k Bohu a vzýváme jimi Hospodina
  - patří mezi ně i např. pohřeb
  - Síla nevychází z předmětu, ale od Boha.
- LIDOVÁ ZBOŽNOST = náboženské cítění křesťanského lidu

Svoboda a Dobro

- Svoboda dosahuje dokonalosti, když je zaměřena na Boha.
- Nejvyšší Dobro je Bůh; jestli já se mám učit Dobro, musím se učit od Boha.
- Svoboda je zahrnuta v Bohu, protože Bůh nemůže činit zlo.
- Čím více člověk koná Dobro, tím více se stává svobodným.
- Svobodu nemáš do té chvíle, dokud nepoznáš Pravdu.
- Těžký hřích je vědomé, svobodné a dobrovolné rozhodnutí.

- Naše srdce je Dobré, protože ho stvořil Bůh pro sebe.
- Lidské srdce touží po Lásce, po Dobru a po kráse.
- Nikdy není dovoleno konat zlo, aby z něj vzešlo Dobro.
  - „účel světlí prostředky“ v křesťanství neplatí
- Tady ti zasvitla hvězdička, ale tam někde jsi mohla mít slunce.
  - Didak
- Když je třeba jít spát, tak jdi, ať pak neprospíš půl den – tolik Dobra jsi za ten půl den mohla vykonat.

Celibát

- Celibát je ustanovení církve, ne Kristovo.
- Smyslem tohoto daru je patřit Bohu nerozděleným srdcem.
- Celibát má tedy služebnou, ne asketickou funkci.
- Žijte duchovně a nepropadnete žádostem těla.

Desatero

- 10 pravidel, jak žít dobrý život
- Bůh nám dává desatero, abychom viděli ostře.
- Desatero nikdy není proti člověku.

- Když člověk už nedokázal číst ve svém srdci, dal mu Bůh desatero. - Mojžíš
- Bůh je daleko víc milosrdný než trestající.
- 1. přikázání: V jednoho Boha věřit budeš.
- Jsem Bůh žárlivě milující. - Bible
  - je to ta žárlivá láska, kdy si toho člověka střeží
- 2. přikázání: Nevezmeš jméno Boží nadarmo.
  - (za) přísahání
  - brání si do úst Boží jméno ve zlobě
  - slibování něčeho lehkomyšlně
  - zneužívání Boží autority – např. kněz se nepřipravuje na kázání
  - Dodávám nám na lidské důstojnosti. Jedině Bůh si zaslouží, abychom mu projevovali tu největší úctu.
- 3. přikázání: Pomni, abys den sváteční světil.
- 4. přikázání: Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.
  - toto a všechna následující přikázání se týkají našeho vztahu k druhým (zatímco první tři jsou o vztahu nás k Bohu)
  - má poukázat na důležitost rodiny – protože rodina nám dá základ do vztahu k Bohu

- zahrnuje i to, že rodiče se mají chovat tak, aby byli hodni úcty dětí
- I kdyby vás vlastní matka opustila, já vás neopustím. - Bůh
- Bůh je něžnější a milosrdnější než matka.
- V nebi je podstata to, že je tam Bůh – to je naše radost.
- 5. přikázání: Nezabiješ.
- 6. přikázání: Nesesmíš.
- Lidská láska nepřipouští zkoušku, vyžaduje, aby se osoby sobě dávaly úplně a definitivně.
- **Bůh je věrný.**
- V manželské lásce je cokoli dovoleno, ale nesmí to toho druhého ponižovat.
- V manželství se jeden druhému darujeme úplně a s láskou.
- Když manželé nezvládnou mít a vychovávat i další dítě, mohou říct: NON POSSUM = NEMŮŽEME
- Dítě není něco, co se rodičům dluží. Je to dar. Neexistuje nic jako právo na dítě. Dítě má právo být respektováno jako osoba hned od svého početí.

- Čistota srdce nám dá vidět Boha.

7. příkázání: Nepokradeš.

8. příkázání: Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.

9. příkázání: Nepožádáš manželky bližního svého.

10. příkázání: Nepožádáš statku bližního svého.

Mše svatá

MŠE SVATÁ → Bohoslužba slova

→ Bohoslužba oběti

- Během jedné mše proběhnou celé dějiny spásy.
- Ten, kdo nese dary, nese na oltář mísu plnou lidských životů.
- Dva základní úkony jsou: být ochoten odpustit a být ochoten přijmout odpuštění.

Liturgie

- Hlavní iniciativu ve mši svaté má Bůh, který přichází, aby nás posvětil.
- Bohoslužba není jen o tom, že já sloužím Bohu, ale i tom, že Bůh slouží mně.

- Měli bychom být otevřenou knihou, ve které by mohli lidé číst náš život s Bohem.
→ MARTIRIA = dosvědčování víry

- Víra bez skutků je mrtvá.
→ DIAKONIA = služba uskutečňování víry navenek

Postoje při mši

- STÁNÍ
  - úcta, pozdrav Krista, který je v knězi (kněz je tam In persona Christi)
  - postoj modlitby
  - při evangeliu: postoj připravenosti naslouchat a slyšet na Slovo

➤ SEZENÍ

- postoj rozjímání a naslouchání (při čtení Božího slova)
- postoj učitele a žáka: nasloucháme slovu, které říká kněz prostřednictvím Ducha svatého

➤ KLEČENÍ

- pokora a úcta

Nedělní mše: tři čtení

- Starý zákon
- Nový zákon
- Evangelium

- Evangelium a čtení ze Starého zákona spolu vždy korespondují, nějak spolu souvisí.

„...přesně cílí na terč a úplně všem těm lidem do srdcí.“ - Vašek o Didakovi

VĚDOMÁ POZORNOST - JAK SE TO DĚLÁ

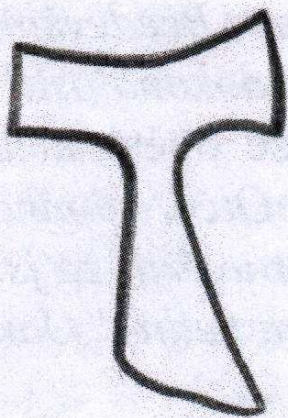
Jan Šedivý

učitel a průvodce na cestě spirituality
autor knihy

O KONTEMPLACI

promluva, autorské čtení a beseda

pondělí 9. června v 19h
Biskupství plzeňské - učebna
nám. Republiky 35

Slavnost Communio

Moji milí, tento list je vyjádřením díky za to, co jsem s vámi mohl prožít, co jsem se mohl naučit a přijmout. Chci se s vámi nyní o svou získanou zkušenost podělit. A s velkou vděčností bych vám tento dar, který mě tolik obohatil a dovolil zakotvit, vrátil.

Opravdový křesťanský život je život ve společenství. První křesťané byli k sobě tak připoutáni, že sv. Pavel nazývá každé společenství "*Tělem Kristovým*", ve kterém jednotlivé údy nemohou žít odděleně, aniž by patřily k tělu.

Nabízím vám dva obrazy. Nejprve církev – kostel, je budován na pevném základě, kterým je Ježíš Kristus. "*Nikdo nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus*" (1 Kor 3,11). Na úhelný kámen se pokládají další kameny různých tvarů i velikostí a tyto kameny dohromady tvoří stavbu. Každý kámen je nesen druhým a zároveň nese druhé. Celá stavba spočívá na úhelném kameni - Ježíši Kristu.

Tyto kameny tvoří společenství, vytvářejí jednotu v různosti a jsou to ony, které tak tvoří pevnou klenbu

chrámu, jehož středem je Pán. Pojivem, které nás drží pospolu, není nic menšího než láska Kristova. „Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti“ (Kol 3,14). On si nás zamiloval a za nás se obětoval a prosil Otce: „Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal... aby byli jedno, jako my jsme jedno“ (Jan 17,21-22).

Jsme nesení Jeho láskou a neseme a přijímáme své bratry a sestry: „To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás“ (Jan 15,12). „Tak naplníte zákon Kristův“ (Gal 6,2).

Když se scházíme v Jeho jménu je uprostřed nás, „neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“ (Mt 18,20). A v tomto communio – společenství je „každému dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu“ (Srov. 1 Kor 12,7-31).

Druhým obrazem communia je eucharistie. Když přijímám Krista v eucharistii, sjednocuji se s ním, mám s ním a On se mnou společenství – communio: „Přijďme k němu a učiníme si u něho přibýtek“ (Jan 14,23). A když můj bratr nebo sestra přijme Krista skutečně či duchovně, tak i On s nimi vstupuje do communia - společenství. A skrze něj jsme spojeni a patříme k sobě.

Láska Kristova nás sblíží, tmelí, usmíruje, nese a sjednocuje ve svatě communio, svatě společenství, protože z Jeho svatosti jsme živi, z Jeho těla a krve dostáváme život.

„Kdykoliv totiž jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně. Zvěstujeme-li smrt, zvěstujeme odpuštění hříchů. Jestliže pokaždé, když se prolévá jeho krev, prolévá se na odpuštění hříchů, musím ji vždycky přijímat, protože mi vždycky odpouští hříchy. Já, který hřeším, musím stále užívat léku.“ (sv. Ambrož)

Pán mě činí svatým a vykoupěným, protože Jej, Svatého, přijímám.

Mým přáním je, abychom si tuto sounáležitost-communio znovu připomněli, znovu ji objevili a radostně a vědomě se k ní přihlásili.

O slavnosti Nejsvětější Trojice přijměte prosím nabídku zcela dobrovolně a s radostí v srdci potvrdit své patření k farnosti zapsáním svého jména do knihy Communio. Tímto aktem v žádném případě nevylučujeme ty, kteří se do knihy Communio nezapíší. To, že sem patří, mohou říkat svým srdcem, svou službou.

Není to krok, který vylučuje, ale má nás spojit, posílit a vést k radosti, že patříme Kristu jako jeho stáde. Máme šanci zahlédnout a žít církve, farnost, jako náš duchovní domov, místo, kde dostáváme dar Krista,

dar svátostí, dar communia, dar zodpovědnosti a dar služby.

Kdyby někdo někdy shledal, že do communia již srdcem nenáleží, může a má přijít a napsat do knihy, že odchází. A kdyby někdo někdy shledal, že do communia patří srdcem, může a má přijít a zapsat se do knihy. Rodiče mohou zapsat i své děti, starší děti a mládež se mohou zapsat samy. Slavnost communia se bude slavit vždy v neděli o slavnosti Nejsvětější Trojice, kam bude přinášena i tato kniha.

Slavnost Nejsvětější Trojice je pro nás oslavou communia – společenství s Otcem, Synem i Duchem Svatým i mezi sebou navzájem.

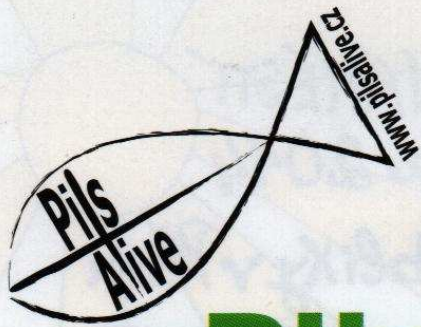
Pán vám uděl svůj pokoj.

O svátku Stolce svatého Petra, 22. února 2014

bratr Didak

VEČERĚ - ŽIVĚNCOVÉ MAMINKY
- 10.6.2014

2013 Plzeň
Evropské hlavní město kultury

Křesťanský hudební festival

PilsAlive 2014

a Pohádkové náměstí

26.-28.6.2014

PLZEŇ - NÁM. REPUBLIKY

26.6. od 18:00

Old School Band
(Plzeň)

Touch of Gospel
(Plzeň)

27.6. od 14:00

Pohádkové náměstí
program pro děti: divadlo,
hry, workshopy, skluzavky,
hudba a tanec

27.6. od 17:30

Plamínky (Klatovy)

Vox Macronix (Plzeň)

28.6. od 10:30

Jordán (Plzeň)

Chavruta (Plzeň)

Memento (Sušice)

Koinonia (Plzeň)

Zebedeus (Klatovy)

Sinovrat (Slovensko)

záštitu převzali: Mons. František Radkovský, biskup plzeňský; Václav Šlajs, hejtman Plzeňského kraje; Mgr. Martin Baxa, primátor města Plzně

www.pilsalive.cz

Partneři:

akfaliance
křesťanských festivalů

2013 Plzeň
Evropské hlavní město kultury

MINISTERSTVO
KULTURY

PLZEŇSKÝ KRAJ

Prátelé Koinonie

T-Mobile

PODZIMEK
& SYNOVÉ

InterCora

Vakumny
Ústav
Železniční, a.s.

BOHEMIA SEKT
Holy Spirit

AVE

DIVADLO J-K-TYLA

SUPTel

rencar

POHÁDKOVÉ NÁMĚSTÍ

27. června 2014

Nám. Republiky v Plzni

Děti, přijďte pomoci
andělkovi Přeňčkovi;
najít tu
nejzáčnější
perlu.

ZAČÍNÁME ve 14.00h
PROGRAM VYVRCHOLÍ
v 16.00h POHÁDKOVÝM
PŘEDSTAVENÍM

SKLUZAVKA ZDARMA

KREATIVNÍ WORKSHOPY

ZÁBAVNÁ POHÁDKOVÁ STANOVISŤE

HUDBA A TANEC

DÁREČEK
PRO VŠECHNY

• Zahájení 2leté přípravy na biřmování

15. 10. 2014 v 19⁰⁰ v Domečku
Přihlásit se je možné na: plzen@ofm.cz
nebo na tel. **Didak: 777 023 897**

Pravidelná setkávání

• **Modlitební společenství přímlybné modlitby:** Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736 779 178 (pí. Marie Ventová).

OHLÉDNUTÍ

• Jarní pout' seniorů na Sušicko

Jedno z našich pravidelných úterních setkávání se proměnilo v pout', kterou 2x ročně pořádáme, tentokrát to bylo 13.5.2014. O nějaké i turistické zdatnosti nemůže být samozřejmě řeč, vždyť věkový průměr účastníků se pohyboval kolem 78 let. Duchovní doprovázení otce P.Ludolfa Josefa Kazdy nám zprostředkoval náš bratr františkán Juniper, řidič a organizátor v jedné osobě. Tak jsme mohli společně v kapli svatého Anděla Strážného, která je nad městem Sušice, společně slavit mši svatou. Po mši svaté jsme se zastavili ve městě u bratří kapucínů, kteří nás velice laskavě přijali a poskytli nám klášterní zázemí na svačinu a krátký odpočinek. Takto posílení, na duchu, ale i na těle, jsme vyrazili na další etapu naší společné poutě, do Dobré Vody u Hartmanic, po stopách svatého Vintíře. Po ochutnávce záračné vody z místní studánky, nás v kostele přivítala paní Vladimíra Tesařová, sklářská výtvarnice, která zde vytvořila umělecky nesmírně hodnotné dílo — hlavní oltář, křížovou cestu, oltář Narození Páně, sochu svatého Vintíře a další umělecká díla. Vše je ze skla, do něhož vdechla i hloubku osobní víry. Když zjistila, že nám jde o víc než turistickou atrakci, rozvinul se mezi ní a námi velice krásný rozhovor. Dalším cílem naší společné cesty po Dobré Vodě

se stala Modrava, kde se někteří z nás rozpomněli jak to zde vypadalo za našich mladých let, někteří zde i pár let pracovali. Poté jsme nabrali směr na Kvildu, kde jsme se v místním kostelíku také společně modlili a poté jsme navštívili místní minimuzeum Šumavy. Naše putování uzavřela malá procházka na Jezerní Slati, kterou za naší přítomnosti navštívilo i menší krupobití. Cestou tam i nazpátek jsme z okna automobilu obdivovali Boží krásu šumavské přírody, která spolu s vzájemnou pospolitostí dala mnohým z nás zapomenout na neuhy stáří. Po celou dobu nás provázelo Boží požehnání, ale i proměnlivé počasí, které nikterak neubralo na celkové kráse naší pouti do Sušice a na Šumavu. Cítili jsme se moc dobře, a budeme ještě dlouho vzpomínat na všechny krásné chvíle, které jsme prožili. Bohu díky.

Seniři z Domečku, Jana B. a Maruška B.

• Lahashem, tančíme pro Hospodina

24. května 2014 pořádalo společenství biblických tanců Lahashem seminář s názvem „Jsem žena“. Zúčastnilo se ho celkem 30 žen z různých církví, které vytvořilo hezké společenství.

Seminář se pořádal v „Domečku“ bratří františkánů na Lochotíně.

Během dopoledne jsme si sdělovaly své zážitky z dětství, kdy jsme byly malé holčičky a toužily být jako víly nebo princezny, být obklopené láskou svých rodičů a krásnými hračkami. Pak jsme mohly tančit na zahradě, protože bylo krásné a slunečné počasí. Tančily jsme i s prapory při izraelské hudbě. Byly to díky, byla to chvála.

K srdečné atmosféře přispěl i výborný společný oběd, připravený Ladou Eberlovou, která se ujala role kuchařky, s pomocnicemi Janou a Lídou. Také bylo možné vyrobit si papírovou koláč s názvem „Moje srdce“. Od-

poledne jsme opět tančili na zahradě i v „Domečku“ a pak jsme se sešly ke společnému sdílení.

Bylo o čem mluvit, seminář se opravdu vydařil. Velký dík patří Janě Řezníčkové a jejím spolupracovnicím ze společenství Lahashem, bratřím františkánům a nejvíce Tomu, který byl, který je a který přijde. *Jana Pachnerová*

• Diecézní pout'

Diecézní pout' se letos konala 31. 5. a byla do Neukirchenu beim hailigen Blut (= Nové Kostely u Svaté krve) proč „u Svaté krve“ a o historii pouti do Neukirchenu se lze dočíst (i česky) zde:

www.neukirchen-online.de

Ve staré knize o Staňkově jsem četl, že staňkovští každoročně podnikali pěší pout' „ke Svaté krvi“ — a to je ze Staňkova do Neukirchenu pěkný kus cesty, a tak jsem se chystal se tam jednou vypravit. Teď se mi naskytla příležitost — stačilo se zúčastnit letošní diecézní pouti. Zajistil jsem dvě místa v autobusu, vypravovaném Farností sv. Bartoloměje, se kterým jsme s požehnáním P. Emila Soukupa vyjeli v 6³⁰ hod. od katedrály. Cestou jsme se modlili růženec a zpívali bavorské litanie a před devátou hodinou zaparkovali v Neukirchenu beim heiligen Blut. Přestože poutní mše svatá, pojetá tentokrát jako pontifikální (celebrovaná dvěma otci biskupy — naším Františkem Radkovským a Regensburškým Rudolferm Voderholzerem), začínala až v 10⁰⁰ hod., byl již před devátou poutní kostel zcela zaplněn. Byly k dispozici sice ještě venku la-

vičky, před kterými byla velká obrazovka, ale každý chtěl být raději přímo u toho, v kostele, a tak v deset bylo zcela nabit. Z bavorské strany byla tato pout' totiž pojetá jako pout' v rámci Katolických dnů (Katolikentags) v Regensburgu. A tak lze jen konstatovat, že se pouti účastnilo kolem 3000 věřících a spousta kněží — z Bavorska i Česka, zblízka

i daleka. Hlavním předmětem zamyšlení v kázání bylo motto „s Kristem stavět mosty“. Otec biskup František zdůraznil, že zatímco politické hranice dnes už prakticky neexistují, jediné, co nás rozděluje, je jazyková bariéra, neboť víru máme zcela stejnou, a tak jsme to my, křesťané, kdo může vystavět most mezi našimi národy. A zatímco běžné mosty, je-li na nich mnoho lidí, hrozí zborcením, ten náš, duchovní most — čím více lidí je na něm, tím je pevnější. Po mši svaté byli všichni poutníci pozváni do klášterní zahrady (je tu františkánský klášter), kde bylo k dispozici (a zdarma) bohaté občerstvení. Čas odjezdu autobusu jsme měli domluven až na 16⁰⁰ hodinu, a tak jsme uvítali, když jsme se náhodou potkali se skupinou, vedenou P. Pavlem Petrašovským a absolvovali s nimi místní křížovou cestu se sedmi bolestnými zastaveními Panny Marie, na jejímž závěru jsme u kaple zazpívali Mariánské litanie. Pout' to byla opravdu vydařená, vždyť i počasí nám bylo příznivě nakloněno. A kdo by chtěl někdy do Neukirchenu beim Heiligen Blut vyrazit, doporučuji sledovat stránky farnosti Kdyně, která sem koná pěší poutě obvykle dvakrát do roka — v květnu a v listopadu, podrobnosti na: www.farnostkdyne.8u.cz/poute-ve-farnosti.

Béda

• Slavnost seslání Ducha Svatého

Také se vám to už v životě přihodilo? Někdo vám doporučí knihu, do které se vám moc nechce ač tušíte, že „by se to mělo“ a která je navíc tak silná, že vám je jasné, kolik úsilí budete muset na její zdolání vynaložit. A když se pak do ní začtete, stránky vám utíkají pod prsty, hltáte jednu za druhou a nezadržitelně se blížíte ke konci. Kniha vás tak zaujala, že řčíte o sto šest, na druhou stranu byste ale nejraději zpomalili ve čtení, abyste mohli být co nejdéle součástí jejího příběhu. Tak mě se toto přihodilo před dvěma roky. A když

jsme si sdělovali své pocity, nebyla jsem jediná. Tehdy jsem dostala nabídku připojit se k přípravě na biřmování. Pocity jsem měla shodné jako v případě oné silné knihy. Uvnitř jsem ale cítila, že jediné správné rozhodnutí je přijmout. Bohu díky, že tehdy při mě stál, posílil mojí intuici, nenechal mě v tom samotnou a mé „naléhavé“ důvody pro odmítnutí, učinil bezmocnými. Pro mě to fyzicky znamenalo jediné: ve středu večer v Domečku na místo doleva, kde se konala kontemplace, kterou jsem navštěvovala, zabočit doprava, do pohostinky, kde příprava měla probíhat. Vzdát se milované kontemplace? A na dva roky? Vždyť to je doba nekonečná! Bohužel, je to doba konečná a právě končí. A přitom já bych teď tak ráda tu „knihu natáhla“, abych mohla být co nejdéle, nejlépe stále, její součástí. Součástí společenství, které se za tímto účelem v pohostince utvořilo: sedm oveček, které 8. června letošního roku přijaly svátost biřmování a dva pastýři, resp. pastýř br. Didak a pastýřka Jana Černá, kteří nás na tento cíl připravovali a také k němu dovedli. Bez jediné ztráty. Takoví dobří pastýři to byli a dokázali naše srdce po celou tuto dobu s láskou, zasvěceně a trpělivě pro Ducha Svatého otevírat. Tak, že se „povinnost“ stala touhou, že se „oficiální“ v srdci proměnilo v Boží studnici, jejímiž plody jsme se ve společenství vzájemně obdarovávali. A doufejme, že

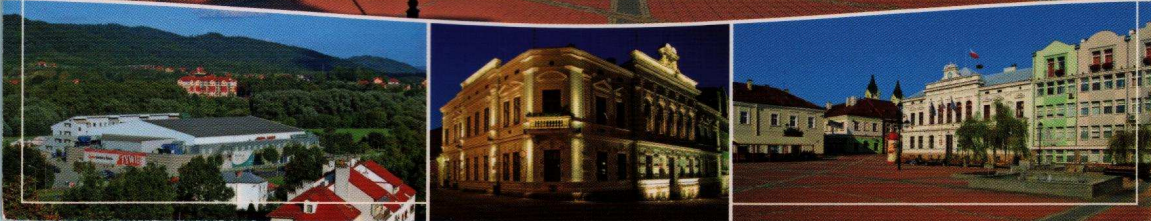
tyto plody mohou zakoušet i ostatní mimo toto společenství, se kterými přicházíme do styku. Je to obtížné, na pár řádkách popsat dobu, která trvala tak dlouho (ač se zdá, že bylo jen mávnutí proutku) a která v srdci zanechá tak bohatou stopu. Pravidelná středeční setkávání (vynucená neúčast na nich byla újmou, vůbec ne úlevou); víkendový výjezd k bratřím kapucínům do Sušice a noční soukromá adorace v tamním kostele; bohoslužba, kterou tam br. Didak sloužil jen pro nás devět; nezapomenutelná „generálka“ v podobě Vigílie v předvečer Slavnosti seslání Ducha Svatého, na jejímž průběhu se každý z nás aktivně podílel. A vyvrcholení v katedrále: poprvé v životě moci být přítomna bohoslužbě v presbytáři, tak blízko Bohu, tak blízko Kristu a to do slova. V těsné blízkosti otce biskupa, kněží a když můj pohled náhodou zabloudí ke stropu, hledí na mě tvář ukřižovaného Ježíše Krista. A to vše pod ochranou Ducha Svatého. Díky za všechna obdarování, kterých se mi — nám za ty dva roky dostalo. Kéž naše srdce dokáže zapálit plamínek v dalších a dalších srdcích a můžeme tak rozmnožovat to, čím jsme byli za tuto dobu obdarováni. Díky otce biskupe, díky br. Didaku, díky Janičko, díky Lidunko, díky Kačenko, díky Martinko, díky Václave, díky Přemku, díky Luky.

Olga Anna od sv. Bartoloměje Marie Liberta

Přádnosé pozdravy od farníku

Pozdrowienia z Sanoka

CHLUM SV. MAŘÍ
MARIA KULM

Mauscha,
Bochava,
- Maja,
Kapudra,
- Milva,
Svoboda,
- Jana,
Anna

Pepa + fishka na pouhi ra oddel'

*od
Dewolky*

Pöytäkirja ja pääkirje

ROVANIEMEN SEURAKUNTA

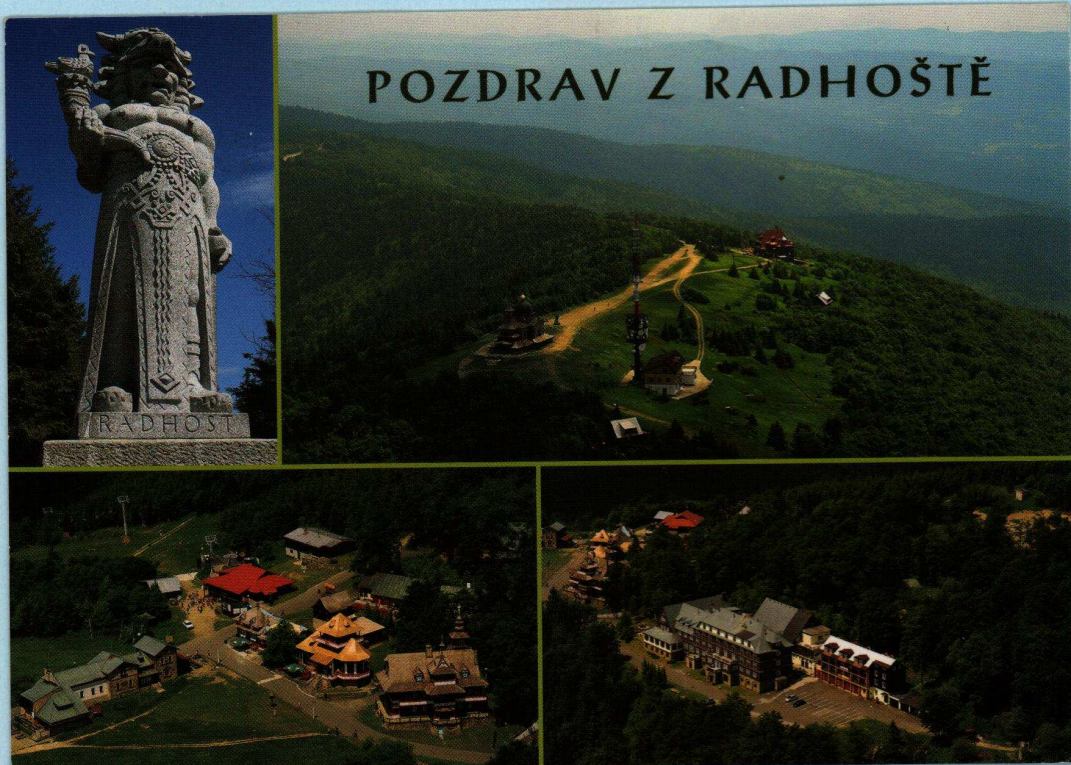
*Pöytäkirja
Toukokuu ja Heinäkuu*

Vysoké nad Jizerou

Proutňov & Spal ↗

Budilov & Beskydch

Alpy pro mládež

17.-23.8.2014

Týdenní farní putování po rakouských Alpách s přespáním v Kempingu Stubai první a poslední noc (sprcha, toalety...)
Jinak budeme putovat v malých skupinkách, které si budou samostatně vařit a spát v horách pod stany.

Doprava autobusem:

Odjezd 17.8 ve 12 h, Parkoviště Gera

Příjezd 23.8. v 19 h

Kemping Stubai

<http://www.campingstubai.at/>

Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná
zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu
ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně.

2 Kor 3, 18

S radostí a ve vděčnosti Bohu dávám vědět, že
30. 8. 2014 v 10:30 hod
v kapli Panny Marie Andělské
odpovím na Jeho volání složením
prvních slibů.

S. Emanuela Kateřina Holanová

Na této slavnosti Vás ráda uvidím
a už teď se svěřuji do Vašich modliteb.

Školské sestry sv. Františka,
Radimova 33/2, 169 00 Praha.

Červenec – srpen 2014

Červenec

„Festina lente“ – „Pospíchej pomalu“; oblíbené rčení císaře Augusta je každoročně uváděno do života skupinou dobrovolníků, kteří doprovázejí vozičkáře na týdenním vandru, tentokrát z Nepomuku do Sušice. Br. Ginepro se stává motorem, který téměř všechno vyjede a zdolá. Sám hodnotí tuto službu slovy „Je to brutálně krásné!“

„Pane, nauč nás modlit se“ (Lk 11,1). Motto charismatické konference v Brně, které se účastnilo spolu se mnou asi patnáct mladých lidí z naší farnosti. Hlavním hostem byl P. René-Luc. Bratři v Brně nás velmi mile přijali a poskytli nám domácí zázemí.

„Bud' pochválen, můj Pane, za bratra oheň,
kterým osvětluješ noc,
a on je krásný, veselý, silný a mocný.“

Teplou ohně a jeho zář i jeho společnost jsem prožívali na týdenním putování s dospěláky v Brdech. Patnáct trampů s batohy brouzdalo po tomto krásném pohoří, plném trampských osad a ohnišť. Br. Dominik i Didak doprovázeli toto společenství čundráků. Společně jsme se modlili breviář a slavili mši svatou. Vařili jsme si na ohni a spali pod celtou, o polední siestě jsme si předčítali z duchovní knihy. Počasí bylo nádherné a noci teplé.

„Bud' připraven!“

Opět po roce skautování v Domečku a na výpravách se náš oddíl Poutníků vydal na dvoutýdenní putování „časem“. Měli jsme stroj času, který nás přenášel do minulosti. Stovka skautů zaplnila tábořiště ve kterém byl čilý ruch a veselý shon. Skauty doprovázel br. Ginepro

nejen svou starostlivou péčí v kuchyni, ale i dalšími činnostmi (schopen práce všeho druhu). Br. Didak, který hrdě nosí skautský kroj, se staral o duchovní doprovázení. Při nedělní mši sv. Pepa S. předal vedení oddílu Jirkovi T. Oddíl rostl po dlouhých třináct letech jeho péče a starostlivosti, takže čítá stovku skautů a skutek, vlčat a světlušek. Následně po táboře oba vůdcové jeli na mašinách (50ccm) do Santiaga de Compostela. Tato jejich pouť byla za náš oddíl i farnost. Najeli něco přes 7 000km.

Farní dovolená v Horní Blatné

Již tradičně jezdí manželé i s dětmi do horní Blatné na týdenní pobyt. **Hodnocení:** Kuchyně: skvělá; program: milé vycházky do lesů a na výlety, sbírání hub a borůvek; sport: turnaj v ping-pongu, fotbálek, badminton, lanové centrum v korunách stromů, střelení třináctimetrová houpačka; duchovní program: modlitba breviáře, duchovní přednáška, mše svaté v kostele i v přírodě, adorace dětí i rodičů; kultura: večerníčky pro děti i dospělé. Vše zvládnuto a prožito na jedničku.

Farní dovolená ve Štěkni

Štěkeň je městys ležící v severozápadní části Jihočeského kraje, v okrese Strakonice na řece Otavě. První písemná zpráva o vsi pochází z roku 1318; je sídlem řeholního společenství Congregatio Jesu. Tuto farní dovolenou doprovázel br. Ginepro a Dominik. Mladé rodiny zde měly obnovu a během ní se o děti starala smečka mladých animátorů, která pro ně vytvářela program. Nedílnou součástí je také plavba na kánoích po řece Otavě za veliké radosti dětí i dospěláků. Br. Ginepro hrál velikou roli ve večerníčku pro děti, byl totiž „Ferdou mravencem“ a je schopen všeho.

Alpy pro mládež

Vesnička Neustift a údolí Stubaital Rakousko přivítalo čtyřicetpět horalů z Plzně i Brna; byli doprovázeni bratry Bonim, Dominikem, Didim, Gineprem a Kapistránem. První noc jsme přespali v campingu a pak vyrazili po společné mši sv. po skupinkách do okolních hor.

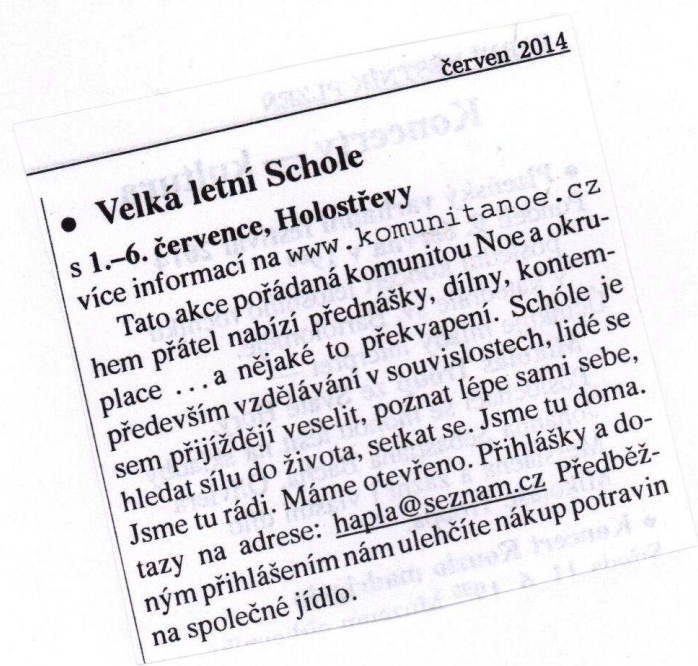
První a poslední den bylo krásně slunečno, ostatní dny bylo zataženo a mlha. Jednou přes noc nám napadl sníh a udělal z našich stanů iglů. Byl to nádherný pohled na zasněžené hory v srpnu, i když mnozí z toho byli „opaření“. Po nějakém čase sníh roztál a my pokračovali dál. Společné setkání bylo plné radosti. V sobotu jsme slavili v místním kostele mši svatou. A pak odjížděli autobusem domů.

Definitorium v Kalternu

Bratři definitoři si dali dostaveníčko v Itálii v klášteře bratří, kde měli poradu a pak si užili nádherného okolí. Navštívili Brixen, kde jsou naši bratři i sestry klarisky. Udělali jsme několik prvovýstupů na okolní štíty i na jeden hrad. Zkoušeli jsme také na pramici přeplout velké jezero a to se nám zdařilo tak na půl, raději stojíme nohama na pevné půdě.

Br. Bonaventura

Privítali jsem br. Bonaventuru, který se vrátil ze studií a zaujal místo po Dominikovi. Ujal se svých úkolů velmi poctivě a s láskou pečuje i o nás bratry. Společně adorujeme, čteme Písmo, postíme se, modlíme se za naši provincii a dělíme se o svých starostech i radostech „sdělená starost je poloviční, sdělená radost je dvojnásobná.“ Také jsme s radostí privítali Boniho maminku, dostala od nás květinu a přijali jsme ji za svou.

Br. Didak

Týden nato strávil br. Filip s br. Janem Kapistránem šklou v přírodě s žáky devátých tříd základní školy sester sv. Voršily z Prahy a v neděli 15. 6. bylo v naší farnosti biřmování. Tuto svátost letos udělil Mons. Jiří Mikulášek (generální vikář brněnské diecéze). Biřmovanců bylo 40.

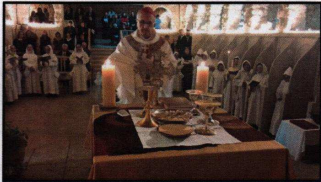
17. 6. se sešli v Praze bratři a rozhodovalo se o přesunech bratří v provincii. Brněnský konvent bude mít nového představeného – br. Dominika, který se zároveň k nám přestěhuje z Plzně a na to zase od nás odejde br. Ignác. Ten bude přesídlen do Liberce.

Další akcí byla kající pouť. Vycházelo se z Olbramkostela a cíl byl určen ve Vranově nad Dyjí. Zúčastnilo se jí 16 bratří a z toho byli tři účastníci z našeho brněnského domu. K tomu se k nám přímo ve Vranově připojil br. Filip, který nám přivezl i chutný oběd.

postulant Martin Dostál

Zprávy z Liberce

Koncem dubna se zúčastnil br. provinciál, spolu s Jakubem, Bartolomějem a též plzeňským biskupem Františkem Radkovským, slavnosti v klášteře betlémských sester ve Francii. Sliby zde skládaly dvě sestry, které pocházejí z Plzně. Kontemplativní spiritualita kongregace je obohacená o prvky východního křesťanství s mnohými krásnými zpěvy. Silným duchovním zážitkem byla též návštěva trapistického kláštera v Sept-Fons, zvláště ranní mše sv. spolu s devadesáti trapistickými mnichy. V klášteře nás provázal mladý bratr pocházející z Moravské Třebové. Vyjádřil vděčnost několika bratřím františkánům, kteří ho v jeho povolání duchovně doprovázeli.

V polovině května se vydala farní delegace z Hanychova do biskupského města Fulda, kde je pochován patron hanychovského kostela, velký apoštol Německa, sv. Bonifác. Proběhlo zde setkání s místním biskupem a generálním vikářem. Byl jim prezentován nově opravený kostel společně s žádostí o darování ostatku světce do nového oltáře a zároveň prosbou o finanční příspěvek. Obě bylo kladně vyřízeno, a již koncem června oficiálně převzal ostatky sv. Bonifáce generální vikář litoměřické diecéze Stanislav Příbyl.

Poslední květnovou neděli proběhla v Jablonném v Podještědí pravidelná

pouť k patronce rodin a zdejší diecéze sv. Zdislavě. Vždy se jí účastní několik biskupů. Poutníci putovali i z našich farností, zvláště z Rochlice, kde se putovalo vlakem i na kolech. Velmi brzy ráno nastoupili cestu zpod Ještědu také pěší poutníci spolu s duchovním správcem P. Nepomukem, aby se modlili zvláště za rodiny.

V sobotu 21. 6. se ruprechtická farnost vydala na pouť po stopách sv. Anežky do premonstrátského kláštera v Doksanech. Zde jsme sloužili mši sv. a vyslechli si odborný výklad týkající se zdejšího kostela a kláštera. Další naší zastávkou byla Roudnice n. Labem a zdejší rozsáhlý augustiniánský klášter. Poté, posilnění mj. vydatným obědem, jsme se vydali po stopách praotce Čecha na horu Říp. Krátkou modlitbou za náš národ a požehnáním v rotundě sv. Jiří jsme naši pouť zakončili. Vydatně duchovně občerstveni jsme se vrátili do svých domovů.

br. Bartoloměj

Zprávy z Plzně

Březen – Červen 2014

Měsíc březen byl zahájen setkáním kostelníků, kterého se účastnil i náš bratr Ginepro. Jeho cílem byla duchovní příprava na postní dobu, včetně užitečných přednášek a dokonce ochutnávky mešních vín. Ginepro byl zcela spokojen.

Od poloviny března odjeli br. Didak a Dominik na tradiční lyžařskou výpravu do Alp. Hostili nás opět štědrí bratři ve Schwazu, kde je velmi pěkně zrekonstruovaná část kláštera pro hosty s vlastní kuchyňkou. Sněhu už bylo pomálu, ale na bravurní lyžařské umění bratří to nemělo vliv. Br. Didak s Dominikem také navštívili bratry v Kalternu a domluvili možnost dovolené pro definitorium i jiné skupiny v tomto krásném jihotyrolském klášteře. V Domečku mezitím proběhla 22. – 23. března *obnova pro ženy*, kterou organizačně zajišťoval br. Ginepro a přednášel oblíbený br. Klaret, který se tedy už v minulosti osvědčil.

Na konci března jsme všichni tři odjeli na *rekolekci* od čtvrtečního večera do soboty. Tentokrát jsme ji strávili v kapucinském klášteře v Sušici, který je velmi útulně opravený a spojení s kostelem je ideální pro konání rekolekce.

Začátkem dubna (4. – 6. 4.) se u nás opět konala postní duchovní obnova pro mládež ve třech věkových kategoriích. Je to jeden ze sloupů naší pastorační mládeže, který přináší cenné plody v jejich formaci. Poslední dobou je stále těžší shánět přednášející z řad kněží, a tak alespoň pro ty menší děti se tohoto nelehkého úkolu velmi úspěšně ujmají pomocníci z řad rodičů.

V polovině dubna dával br. Dominik duchovní obnovu pro terciáře a farníky v Jindřichově Hradci na téma „*Hle, tvá Matka!*“. Připojili se i terciáři ze Sušice se svým asistentem, br. Serafinem OFMCap. Terciáři připravili vřelé a štědré přijetí a myslím, že se rekolekce povedla.

Velikonoce jsme prožili ve zbožnosti a radosti. Byli pokřtěni katechumeni, připravení dvouletou cestou katechumenátu, ale někteří měli za sebou cestu od odporu k víře až k jejím uznání dlouhou asi 10 let! O to větší byla radost a ještě dlouho po křtu přetrvávala ...

Br. Ginpepro ve spolupráci s br. Regalátem učinili výpravu společenství „Vinařů“ do Sušice (7. – 11. 5.), kde si užili společenství mezi sebou i s Pánem (při adorační štafetě v klášterním kostele).

Ve stejné době (8. – 9. 5.) doprovázeli bratři Didak a Dominik pouť žen za rodiny na Svatou Horu, vrcholící mší svatou na poutním místě. Poprvé jsme zastihli na místě také manžele, kteří nám zapůjčují faru v Hluboší na přespání mezi dvěma etapami pouti.

Bratři Didak a Dominik se pak 19. – 21. 5. zúčastnili provinční kapituly, včetně voleb provinčního vedení. Velmi nás potěšilo, jak se letos kapitula ubírala nejen v duchu praktických úvah, ale také v duchu modlitby a rozjímání – více než na minulých kapitulách. Kéž nás Pán zachová na této započaté cestě.

Květnový měsíc bratři zakončili rekolekcí v nedalekých Štěnovicích, které předcházely koncert Dasy Sobkové s plzeňskou filharmonií, na který nás pozval náš farník, který tam hrál. Byl to důstojný úvod k rekolekci. (Dasha má krásný hlas a tento koncert měl i krásnou hudbu. Později nás farníci pozvali na muzikál Monty Python, kde ona také účinkovala, ale o první přestávce jsme museli s Ginem utéct z divadla.)

V červnu (6. – 8. 6.) k nám opět přijeli na návštěvu rodiče a sourozenci na tzv. *SRPF (Sdružení Rodičů a Přátel Františkánů)*, které pořádáme každoročně a strávili jsme krásný společný víkend. V sobotu jsme navštívili klatovské

nově zrekonstruované katakomby i kostel se záračným obrazem Panny Marie a večer jsme společně oslavili svatodušní vigílii na Roudné. Čtení a zpěvy zajišťovali biřmovanci, kteří přijali druhý den dopoledne dar Ducha svatého.

17. 6. jsme se pak s Didakem zúčastnili Kapitulního kongresu, který rozhodl o novém složení komunity. Br. Dominik odchází do Brna a místo něho přichází br. Bonaventura v roli kvardiána.

Pěknou tečkou za školním rokem byla kající pouť bratří do Vranova nad Dyjí, které jsme se s Didakem zúčastnili. Bylo to pěkné, zbožné a bratrské.

br. Dominik

Zprávy z Moravské Třebové

Po kapitulním kongresu, který se naši komunity do značné míry ve svých závěrech týkal, se o. František začal chystat na svůj přesun do Uherského Hradiště. Na chodbách se objevují stále nové banánovky a i na místě určen si František vzhledem ke své nemoci připravuje hnízdo včetně koupelny a záchodu. Vzhledem k propuknuvším letním prázdninám je stále někdo někde a potkáváme se při předávání služeb. Bohudíky o. Jan a o. Vít jsou relativně stabilizovaní a díky věrné péči br. Ivana a br. Massea alespoň na této frontě věci probíhají v relativním klidu. Navíc k naší radosti se rozšiřuje počet pečovatелů i z řad našich farníků. I psaní těchto zpráv je v poklusu a tak se omlouváme za stručnost.

br. Šebestián

ZPRÁVY BRATŘÍ

Misionáři 20. století 9 – Jáchym Bohumil Procházka

Příchod do leprosária Sanatorium Sommer

V roce 1940 začal Jáchym z farnosti Glew jezdit na výpomoc do Sanatoria Sommer, protože se místní kaplan nevrátil z dovolené do sanatoria. V roce 1941 jmenoval biskup Jáchyma kaplanem v sanatoriu, a tím Jáchym získal státní plat. Ode dne 23. října 1943 se stal stálým občanem Kolonie sanatoria Dr. Sommera a v sanatoriu působil až do své smrti.

Sanatorium Sommer leží asi 90 km od centra Buenos Aires a je vzdáleno

Waltzing Matilda aneb putování v hloubi brdských lesů

„Hádej Matylde“, zpíval kdysi Karel Hála na melodii australské písničky. Ta v originálu vypráví o toulavém ruksaku a jeho majiteli. Právě s takovým moderním, osmnáct kilogramů vážícím batohem jsem se čtyři dny, původně to mělo být šest, ale o tom později, toulal s přáteli po Brdech. A rád přináším několik cestopisných postřehů, varování a dobře míněných rad těm, kteří se chystají do přírody kdekoli po naší krásné vlasti.

Postřeh první - vlak

Na čundr se má jezdit vlakem. Je to stylové, obří batožinu s kytarou ve vagónu snáze umístíte a líbezná krajina odvíjející se za okny vás na pobyt v přírodě dokonale připraví. Také průvodčí jsou na trampy a podobné existence zvyklí, utrousí vlídné slovo a cesta vám rychle uteče.

Postřeh druhý - zátěž

Jedete-li na dovolenou autem, je vcelku lhostejné, kolik krámů a zbytečností vás na cestě provází. Při pěší pouti je to jiné.

Hned první den pochodu byli všichni mí společníci nebývale štedří. Kus šišky salámu, pomazánka, pořádný krajíc chleba. To všechno se nabízelo zcela zdarma a opakovaně.

Překvapivý altruismus kamarádů mi imponoval do chvíle, během níž jsem mimoděk vyslechl rozhovor dvou z nich:

„Na to zapomeň, že se dneska bude jíst tvoje paštika. Vod tebe jsme jedli včera i předevčírem a já furt táhnu plnej náklad“. V batohu na zádech má každý dekagram svou „váhu“.

Postupně jsem se dovídal, kolik váží pěnová karimatka i alumatka (ta klouže a je děsně nepohodlná, to si můžete rovnou lehnout na holou skálu) a výkřik moderny, samonafukovací podložka (ta je sice relativně pohodlná, ale zase o poznání těžší).

Praví trampové zásadně nenosí stan, ale nejrůznější druhy celt, které provázky připevňují ke stromům. Nežene-li se nějaká sibérie, hodí s sebou na nejbližší rovné místo a ze spacáku pozorují hvězdy.

I kdybyste se rozkrájeli, nedostanete se s týdenní výbavou pod takových šestnáct až osmnáct kilogramů (o ta dvě kila méně za předpokladu, že máte na ultralehké vybavení, co přijde na několik tisícovek). Schválně si takovou zátěž doma vyzkoušejte. Vybavení neshánějte, stačí vložit do batohu čtyři pálené cihly.

Postřeh třetí – oheň

S každým soumrakem vyšlehne uprostřed trampského ležení oheň. Někteří skalní trampové tvrdí, že je posvátný a zapovídají do něj vhazovat cokoli, co není ze dřeva (sporný je například posmrkaný kapesníček). Trampové volnomyšlenkáři dělí odpad na spalitelný a nespalitelný.

Do druhé kategorie překvapivě patří i plechovky od piva. Prý žárem zoxidují a rychle se rozpadnou!

Obě skupiny spolu nad ohněm vedou vášnivé ideové spory, které končí tím, že skalní tramp odejde na toaletu a tramp volnomyšlenkář svůj spalitelný odpad bleskurychle spálí.

Trampští zpustlíci, taková se mnou ovšem neputovali, podle vyprávění odhodí prázdnou lahev (nejčastěji od whisky) daleko za sebe se slovy „S.... (paní od vepře) zahrab se!“ Ale to jsem jenom slyšel.

Trampové rozdělají oheň ze všeho a vždycky. A umí ho udržet, i když lije jako z konve.

Postřeh čtvrtý – desinfekce

Jen co oheň vzplane, začínají kolem něho obíhat plastové flaštičky a nápisem Jupík, Kubík, Aquila 200 ml a podobně. Obsahují nejčastěji slivovici, vodku, rum, fernet a becherovku. Kdo by se s původními skleněnými obaly tahal, že?!

Kromě role obveselovací plní uvedené destiláty funkci desinfekce. (viz. postřeh nápoje). Snad neprozradím příliš, když uvedu, že právě tento aspekt jsem při putování silně podcenil.

Postřeh pátý – kempy

Trampové budují ve stinných lesních zákoutích, zásadně mimo turistické cesty, vlastní kempy. Ty tvoří bytelné ohniště (mnohdy s roštem), dlážděná plocha, lavice k sezení a občas malý dřevěný srub, ve kterém se dá spolu s pavouky, mravenci, myši a prošlou hořčicí přespat. Tábořiště nesou jména jako Old Dakota, Bonanza, Allamo a na žádné mapě je nenajdete. V Brdech jich je překvapivě mnoho, narazili jsme na ně (vedeni znalým průvodcem) přibližně každé tři kilometry.

Postřeh šestý – vaření

Trampovo nádobí se skládá z jednoho dílu hliníkového ešusu (hrnec, kastrol, papiňák, pánvička, mělký i hluboký talíř, sběračka atd.), plechového hrnečku (vše ostatní) a ohnuté lžice. Občas vypomáhá zálesácký nůž, ale ten patří k univerzální výbavě.

Typická večeře vypadá následovně:

Tramp nabere vodu z nedaleké studánky, nalije ji do ešusu a ten umístí přímo do ohně na dvě šikovně položená, sousední polénka. Další tramp učiní totéž. Třetí v pořadí, ve snaze podložit vlastní polénko, obsah dvou vložených ešusů vylije a celý proces se opakuje.

Ještě zábavnější, protože slovním doprovodem zpestřená, je podobná scéna probíhající o něco později. To už se z ešusů nevytéká jen voda, ale také instantní polévky, fazole a kousky domácího špeku. Fajňšmekři znalí věci si proto nosí vlastní plynové minivařiče. Takovými novotami však skalní trampové pohrdají a raději nosí nějaký ten instantní pytlíček navíc.

Postřeh sedmý – nápoje

Voda je kapalina o vysoké měrné hmotnosti a nosit kanystr na zádech opravdu nejde.

Naštěstí jsou Brdy plné studánek, potůčků a tůňek. A z těch se pije.

Voda z nich chutná různě, ale převážně lahodně. Mlsouni nosí práškové příchutě, které kromě chuti přebijí i „přirozenou“ barvu obsahu jednotlivých studánek.

Na pití si vodu nikdo nepřevaňuje. Od toho je „desinfekce“, ideálně čtvrt litru slivovice denně. Ti, kteří normu plní pod 50%, což je můj případ, nemusí dobře dopadnout. Taky můj případ.

Postřeh osmý - hygiena

Na čundru poznáte, že umýt se dá v plecháčku se dvěma decilitry vody. Tůňky jsou nečetné, mělké, těžko přístupné a někdy v nich žijí pijavice. Rybníků v Brdech mnoho není. A když, bývají za plotem.

Trampové tvrdí, že pokožka pokrytá vrstvou potu, prachem a blátem z cest (i v nejhorším terénu nosí sandály) a popelem z ohnišť, chrání před vedrem, chladem i útoky hmyzu.

Docela bych tomu věřil. Být komárem, takový druhý třetí den bych se k mužské části naší výpravy míň, jak na metr nepřiblížil.

Přesto zalézat v tomto stavu večer do spacího pytle a vedle hlavy mít pohorky souseda za vrcholný prožitek považovat nedovedu.

Postřeh devátý – Brdy

Brdy jsou lesnaté, přívětivé a vlídné pohoří nedaleko Prahy.

Lesnaté proto, že jdete skoro pořád pěkným, jehličnatým lesem. Přívětivé proto, že nejvyšší vrcholy nepřekračují 800 metrů n.m., většinou ani 700, takže se pořád nedrápíte do strmého a nekonečného kopce jako v Alpách. Vlídne, protože odevšad máte kousek do civilizace, pohoří je protkáno cestami a stezkami a ani ve vojenském prostoru vám nikdo hlavu neutrhne (teda pokud vám ji omylem a nerad neustřelí).

Z mnoha míst doporučuji kamennou rozhlednu na vrchu Studený, kterou o víkendech otevírá postarší trampský pár nebo kamenné moře, na němž ten, kdo si ještě nikdy nevykloubil kotník, může přijít k novému zážitku.

Postřeh desátý – trpký osud nováčka

Po čtyřech dnech pochodu, s otláčeninami od batohu na ramenou, po hodinách hraní tříakordových písní po paměti na kytaru, po spaní pod celtou na šiškách, jehličí a kořenech stromů, jsem v důsledku nedostatečné desinfekce dozrál k závažným gastrointestinálním potížím, s životem v trampské družině zcela neslučitelným.

Všem trampským novicům proto doporučuji:

1. Poprvé raději na víkend než na týden.
2. Rada málo platná abstinentům – na trampu, marná sláva, desinfikovat.
3. Zkuste Brdy a poznáte, zda napřesrok Alpy. Co se mne týče, mám jasno napořád.

Maximálně Brdy.

Tomáš Valer

Personalía

- **P. Mgr. Dominik Daniel Valer OFM,** Plzeň-Severní předměstí, byl uvolněn k 31. srpnu z funkce člena společné duchovní správy farnosti Plzeň-Severní předměstí. Děkujeme mu za obětavou službu Bohu a Církvi s přáním Boží ochrany a požehnání!
- **P. Mgr. Bonaventura Ondřej Čapek OFM,** Praha, byl ustanoven od 1. září členem společné duchovní správy farnosti Plzeň-Severní předměstí.

ALPY
- BRÁŘI
FRANTIŠKÁNI
- DEFINITORIUM

DEFINITORIUM - BRATRI V ALPA'CH

04. 09. Začíná po prázdninách pravidelné čtvrtední zpovídání v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ul. 14³⁰–16³⁰. Zpovídá bratr Didak nebo bratr Bonaventura.

05. 09. Půst. První pátek v měsíci — farnost se modlí a postí na úmysl: **Za přijetí jinnosti své i druhých a za odvalu přinášet ovoce v pravý čas.**

Páteční půst bude završen společnou adorací v kostele Všech svatých na Roudné 18⁰⁰–18⁴⁵.

07. 09. Oběd animátorů v 13⁰⁰ v Domečku.

09. 09. Modlitba otců v Domečku od 20⁰⁰.

13. 09. První sliby bratra Šimona z Kyrény v Praze v kostele Panny Marie Sněžné od 11⁰⁰.

13. 09. Odjíždí br. Didak a br. Dominik s poutníky z naší farnosti do Říma. Putování po stopách sv. Petra a Pavla a prvotní církve.

14. 09. Slavnost Povýšení svatého Kříže v kostele v Chotíkově. Poutní mši svatou slouží bratr Bonaventura od 11⁰⁰.

14. 09. Mše sv. v Pavilonku bude jen jedna od 9⁰⁰

23. 09. Farní rada v Domečku od 18³⁰.

Z plánovacího kalendáře

03. 10. 19⁰⁰ Půst — adorace v kostele Všech svatých na Roudné výjimečně 19⁰⁰–19⁴⁵ První pátek v měsíci — farnost se modlí a postí na úmysl: **za seniory naší farnosti.**

03. 10. 20⁰⁰ „Tranzitus — Přejít sv. Františka“ kostel Všech svatých na Roudné. Oslava památky smrti sv. Františka z Assisi, okamžik přechodu sv. Františka z pozemské pouti do věčné vlasti.

04. 10 18⁰⁰ Slavnostní mše sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie spolu s bratry dominikány k oslavě sv. Františka z Assisi.

15. 10. 19⁰⁰ Zahájení 2leté přípravy na biřmování. První setkání. Vede br. Didak. **Při-**

hlásit se je možné na tel. 777 023 897 nebo plzen@ofm.cz

Pravidelná setkávání

● **Modlitba sv. růžence** — každý pátek v 9⁰⁰ hod. v Domečku Scházejí se maminky bez dětí i s dětmi k modlitbě a rozjímání sv. růžence. Zůstává prostor pro sdílení.

● **Společenství seniorů** — jednou za 14 dní v úterý v Domečku od 9³⁰ hod., se schází pod vedením bratra Junipera (tel.: 605 374 900). Společně se modlí, rozjímají Písmo, poté volná zábava. Zvou i ostatní, kteří nechtějí být sami.

● **Modlitební společenství přímluvné modlitby** — možnost přímluvné modlitby v bytě u paní M. Ventové: každé pondělí od 19³⁰ hod. Po modlitbě sv. růžence je možnost přímluvné modlitby a prosby. Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736 779 178 (paní Marie Ventová).

PODĚKOVÁNÍ

Chci ti, bratře Dominiku, poděkovat za tvou službu ve farnosti, a za vedení našeho bratrského společenství. Vyprošuji ti Boží požehnání na novém místě v Brně, kde tě Pán potřebuje a kam tě posílá. Milá farní rodino, svěřuji vám do modliteb i bratra Bonaventuru, který přichází do našeho communia, a také naši komunitu bratří. Ať se naplní slova žalmu: „Hle, jak je milé a dobré, když bratři bydlí pospolu! Tam uděluje Hospodin požehnání a život navěky.“
Žl 133 br. Didak

OHLÉDNUTÍ

● **Můj první vandr**

Do loňského poprázdninového čísla psala naše dcerka Tereza o svém prvním skautském táboře, a tak i já bych se s vámi ráda podělila o svoje zážitky z mého prvního vandru.

13. 7. jsme nasedli do vlaku v Plzni na Hlavním nádraží a jeli jsme do Dobřichovic, kde jsme zalezli do lesa a 19. 7. jsme se objevili v Rožmitále pod Třemšínem.

Počasí nám přálo. Putovalo nás patnáct, ale během týdne se počet trochu změnil. Ušli jsme asi 80 km.

Moje velké poděkování patří Mírovi Svobodovi a bratrům františkánům, kteří to dali dohromady a provázeli nás. Míra nás se svými trampskými zkušenostmi úžasně vedl a ve volných odpočinkových chvílích nám poutavě četl knihu o Kateřině Sienské. Dominik pečlivě hledal cestu, studánky a zaznamenával trasu. V úžasné přírodě jsme měli každý den překrásné bohoslužby díky bratrům Dominikovi a Didakovi. Během toho týdne jsme zažili několik božích doteků nejen ve chvílích, kdy jsme potřebovali pomoc.

Pro mě byl celý týden velkou vzpomínkou na mého tatínka, který byl tělem i duší velkým trampem. Mně se proto splnil sen, že jsem mohla poznat to, co měl tatka moc rád a nestihli jsme to spolu prožít, protože zemřel moc mladý. Ale i přesto jsme šli tenhle vandr spolu. Nejsilnějším místem byla v brdských lesích skála, na které byly cedulky s přezdívkami zemřelých trampů. A i ta tatínkova tam byla s jeho trampskou přezdívkou Fousek. Těch krásných prožitků z celého týdne je tolik, že by se na tyto stránky všechny nevešly. Velký dík patří mému drahému manželovi, který šel se mnou a všem spoluputujícím, protože to byla naprosto dokonalá sestava lidí,

díky kterým je pro mě celý týden nezapomenutelným.

Mája Kapustová

● Poutní mše svatá na Vavřinečku u Domažlic 10. 8. 2014

„Sv. Vavřinec za krutého pronásledování rozdál všechny peníze i cennosti církve chudým a když na něj bylo naléháno, aby je vydal, poukázal na nemocné a chudé se slovy: ‚Zde je naše věčné bohatství, které vždycky vynáší‘. I my poutníci na poutní místo sv. Vavřinec u Domažlic, patříme mezi věčné bohatství, které náleží Bohu.“, prohlásil Mons. Doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D, který celebroidal nedělní poutní mši. Poutní mše se účastnilo mnoho stovek lidí a malým dílem jsme k počtu přidali i my, poutníci z farnosti Severní předměstí Plzeň, kteří jsme na pout' přinesli starosti i radosti nejen naše, ale i naší farnosti. Po mši jsme se potěšili z Chodských slavností. Davy lidí proudily celým městem Domažlice. Mnozí z nich využili čas i k návštěvě arciděkanského kostela Narození Panny Marie na náměstí. Nádherný hlavní oltář z měděného, místy zlaceného, plechu, se sochami Františka Ringelhahna a nádherné klenební a nástěnné fresky plzeňského malíře Julia Luxe z roku 1756, jsou hodny obdivu. Nejnovější umělecké dílo v kostele je skleněný basreliéf Nanebevzetí Panny Marie, který je vytvořen ze 4 tun barevného skla. Církev dodnes chválí Krista krásou a uměním. Pout' jsme ukončili v Plzni slovy „Chvála Kristu za jeho dary“

(LK)

Přehled týdenních aktivit ve farnosti ve škol. roce 2014/15

Den	Aktivita	Hodina	Vede
NE	Mše svatá v Pavilonku	9:00 a 11:00	br. Didak, Bonaventura
	Mše sv. v Chotíkově	7.30	br. Bonaventura
	Modlitební společ., Kralovická 7	18:00,(19:00 -L)	Ventová M.,zasvěcená vdova
PO	SLOVÍČKO	16:30 - 17:15	br.Juniper, Jana Pachner.
	"Medvědi", stará klubovna	15:30 - 17:00	Chris Foye, David Řežábek
	Skaut "Vlci", nová klubovna	17:30 - 18:20	Jirka Těthal
	Mše svatá + zpívané nešpory	17:30 -18:20	br. Didak, Bonaventura
	Společ. MATTONI	18:00 - 19:00	B. Kalábová,
	KATECHUMENI, příprava na křest	19:00 - 20:30	br. Bonaventura, H. Tlustá
	Cesta - společ. mládeže	20:00 - 21:30	
	Modlitební společ., Kralovická 7	18:30 - 20:00	Marie Ventová
	Vinaři, společ. dospělých	20:30 - 22:00	br. Juniper
	ÚT	Společenství seniorů	9:30 - 12:00
Nše sv. v LDN, návštěvy nemocných		14:00 - 15:30	bratři františkáni
1. ROK PŘÍPRAVY na 1. sv.přijímání		15:45 - 16:30	Jana Pach., H. Budilová
Chlupatý sboreček		16:40 - 17:15	Jana Pachnerová
2. ROK PŘÍPRAVY na 1. sv.přijímání		16:35 - 17:20	Miša Z., V. Peroutka, M. Fictumová
Skaut "Veverky"		17:00 - 18:30	Polárka, Jitřenka
Mše svatá + zpívané nešpory		17:30 -18:20	br. Didak, Bonaventura
Eucharistická adorace		19:00 - 20:00	bratři, farníci
Setkání farní rady 1x měsíčně		20:15 - 21:30	
Společ. " Modlitby otců" 1x za měs.		20:15 - 22:00	br. Juniper
ST	Skaut "Amazonky", nová klubovna	15:30 - 17:30	V. Štaifová, T. Chuchlíková
	POKRAČOVAČKY/SPOLČO	16:15 - 17:15	A. Glac, Elva, K. Weberová
	POKRAČOVAČKY 1	16:45 - 17:25	J. Lopaur, A. Jakoubková
	Skaut "Divočáci", nová klubovna	17:30 --19:30	V. Oliberius,
	Mše svatá + zpívané nešpory	17:30 - 19:30	br. Didak, Bonaventura
	Společenství JEB	18:30 - 19:30	Jajgl (J. Peroutka), T. Křížek
	Společ. "Modlitby matek"	19:00 - 21:00	Tachovská ul., I.Zetochová
	Úvod do křesťan. kontemplace	19:00 - 21:30	Elva
	PŘÍPRAVA NA SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ	19:15 - 21:00	br. Didak, M. Bočková
	ČT	Kovbojka -prac. setkání zaměstn.	7:30 - 9:00
Skaut "Ještěrky", stará klubovna		15:30 - 16:45	Brčko, Magma
POKRAČOVAČKY 2		15:45 - 16:45	J. Peroutka, V. Jakoubek
Skaut "Gepardi", nová klubovna		17:00 - 19:00	J. Oliberius, J. Těthal
Skaut "Sedmikrásy", stará klubovna		17:30 - 19:00	A. Černá, K. Bočková
Mše svatá + zpívané nešpory		17:30 -18:20	br. Didak, Bonaventura
Manželata (v bytě manželů)			Klailovi, Bradovi, Tlustí
Modlitba chval, 1. čt v měsíci		20:00 -21:00	
Společenství "IVA", 2. a 4. týd. v měs.		20:00-21:30	Jakoubkovi a spol.
Sbor -zkouška		19:00 - 21:00	Lenka Pach. aj.
PÁ	Modlitba růžence, setkání maminek	9:00 - 11:00	M.Svobod., J. Pach.,Mája Kapust.
	Mše sv. v Domově pro sen, Kotíkov.73	15:45 - 16:30	br. Didak, Bonaventura
	Fotbálek pro kluky, tělocvična GFK	15:45 - 16:30	Honza Šlajs
	Biblické tance	17:00 - 18:30	J. Řezníčková, J. Šťastná
	Pravidelný úklid Pavil. a Domečku	odpoledne	
	Euch. adorace + nešpory 1. pátek v měs.	18:00 - 19:00	kostel Všech sv. Roudná

ÚKLIDY DOMEČKU 2014/15

DATUM	SPOLEČENSTVÍ
17.10	POKRAČOVAČKY 2 (Tonda, Kiki, Elva)
24.10.	SKAUTI 1
31.10.	MATTONI (Bětko)
7.11.	JEB (Kačka, Tomáš)
14.11.	SKAUTI 2
21.11.	POKRAČOVAČKY 2 (Tonda, Kiki, Elva)
28.11.	SKAUTI 1
5.12.	MATTONI (Bětkar)
12.12.	JEB (Kačka, Tomáš)
19.12.	SKAUTI 2
9.1.	POKRAČOVAČKY 2 (Tonda, Kiki, Elva)
16.1.	SKAUTI 1
23.1.	MATTONI (Bětko)
30.1.	JEB (Kačka, Tomáš)
6.2.	SKAUTI 2
13.2.	POKRAČOVAČKY 2 (Tonda, Kiki, Elva)
20.2.	SKAUTI 1
27.2.	MATTONI (Bětko)
6.3	JEB (Kačka, Tomáš)
20.3.	SKAUTI 2
27.3.	POKRAČOVAČKY 2 (Tonda, Kiki, Elva)
3.4	SKAUTI 1
10.4.	MATTONI (Bětko)
17.4.	JEB (Kačka, Tomáš)
24.4.	SKAUTI 2
15.5.	POKRAČOVAČKY 2 (Tonda, Kiki, Elva)
22.5.	SKAUTI 1
29.5.	MATTONI (Bětko)
5.6.	JEB (Kačka, Tomáš)
12.6.	SKAUTI 2
19.6.	POKRAČOVAČKY 2 (Tonda, Kiki, Elva)

Putování za apoštoly Petrem a Pavlem a za prvními křesťany do Říma 2014

(kronika)

(13. - 20. 9. 2014)

Je sobota časně ráno, vstávám raději o něco dříve než ostatní, abych se ještě naposledy pokochal pohledem na moře. Je ale ještě tma a v dálce slyším divoké hučení, tak toho raději nechávám, protože moře bylo minulé dny rozbouřené, a chystám se na zpáteční cestu. Ještě spatřím bratra Didaka, který také neodolal a šel moře pozdravit. Pak již všichni společně za slabého světla pouliční lampy prožíváme poslední ranní chvály a vydáváme se na zpáteční cestu k domovu a já si v tichosti přehrávám celé naše putování za sv. Petrem a Pavlem a prvními křesťany do Říma, na kterou se nás vypravilo i s bratry Dominikem a Didakem 21 poutníků.

Na tuto pouť jsme vyrazili v sobotu 13. září 2014 v brzkých ranních hodinách a do místa pobytu Camping Internazionale Castel Fusano v Ostii, cca 30km od Říma, jsme dorazili v podvečer s tím, že jsme mnozí stihli i pozdní koupel v moři.

A nastává neděle, první opravdový den naší pouti, který zahajujeme, jako každé ráno, společnou ranní modlitbou, a vydáváme se za prvními křesťany. S údivem je nacházíme hluboko pod ulicemi a budovami Říma. Země je doslova provrtaná labyrintem tunelů, podzemních hrodek, jejichž historie sahá až k samotným počátkům tohoto starobylého města. Katakomy vznikaly v souladu s římským právem za hranicemi města a obvykle se vykopávaly v dobře opracovatelném tufu, měly až několik pater a dosahovaly hloubky až 30 metrů. V křesťanských katakombách na hrobech mučedníků vznikaly i větší prostory pro bohoslužbu a stěny byly zdobeny malbami i reliéfy. Dříve se potřebovali křesťané nějak poznávat a proto, že jich většina mluvila řecky vznikla jedna spojenina ze slov „Jezus Christus téoch io sote“ což je Ježíš Kristus Boží Spasitel. Když vezmete z každého slova první písmeno vznikne slovo „Ichtis“ – Ryba, proto i zde jsou znaky ryb hojně zastoupené. Katakomy však nesloužily jako úkryty před náboženským pronásledováním, protože byly obecně známé a přístupné. My jsme navštívili Kalixtovy katakomby podél silnice Via Appia v Římě, kde jsme měli v podzemí společnou mši svatou na místě, kde ji také mívali první křesťané. Jelikož my neznáme polední siestu jako Italové, pokračujeme zrychleným tempem za sv. Petrem a zastavujeme se u kostela Domine Quo Vadis, kde se sv. Petrovi zjevil Ježíš, když prchal po cestě Via Appia Antica z Říma a Sv. Petr se ho zeptal „Domine Quo vadis?“ (Pane, kam kráčíš) a Ježíš mu na to odpověděl: „Eo Romam iterum crucifigi“ (Jdu do Říma, abych byl znovu ukřižován). Petr se rozhodl vrátit do města a nakonec zemřel mučednickou smrtí. Postupně následovala návštěva chrámu sv. Bartoloměje (San Bartolomeo in Isola) na ostrově v Tibeře s kaplí sv. Vojtěcha, domu, kde za svého věznění přebýval a kázal sv. Pavel, na náměstí Piazza Navona, které je zajímavé nejen svou malebností a slavnými fontánami, ale také barokním kostelem Sant' Agnese in Agone (Sv. Anežka na závodišti) s hrobkou Sv. Anežky Římské a pokračujeme ke kruhovému chrámu Pantheonu. Neděle je v Itálii určena pro svatební obřady, a ne jinak je to u baziliky Santa Prisca, kde právě svatební obřad končí. Tento kostel je zasvěcen sv. Priscille, která i s manželem pomáhala sv. Pavlovi a v Římě pečovali o křesťanskou obec, nakonec skončili mučednickou smrtí. Unaveni se vracíme, ale moře nás opět osvěží a večerní nešpory nám dodají sílu pro druhý den, kdy se těšíme na Vatikán.

Čekání ve frontě na vstup do Baziliky svatého Petra nám zpřijemňuje Dominik odborným výkladem a my začínáme prohlídku řádně poučení. Nejdříve se společně jdeme pomodlit k oltáři sv. Václava, ke kterému se dostaneme jen díky přímluvě Dominika, protože oltář je v rekonstrukci a pak máme v tomto chrámu možnost volné prohlídky, ale pro velký nával turistů se zde nemohu plně soustředit. Z nepřeberného množství oltářů, soch, obrazů a náhrobků mě zaujala slavná Michelangelova Pieta z r. 1492 (zobrazení Panny Marie s tělem Krista na klíně po jeho snění z kříže), kterou najdeme hned v první kapli pravé lodi. Klid a utišení nacházím až v kapli Nejsvětější svátosti, kde je svatostánek z pozlaceného bronzu a oltářní obraz zobrazující Svatou trojici. Po výstupu na kopuli naše prohlídka končí a spěcháme k druhé bazilice. Tou je bazilika sv. Pavla za hradbami, která stojí nad hrobem apoštola Pavla. Samotná bazilika mě zaujala svojí ohromnou rozlohou – klidně se sem vejde fotbalové hřiště, ale také svým tichem oproti sv. Petrovi. Mohli jsme zde prožít v baptisteriu mši svatou a dále putovat autobusem, za posledními hodinami apoštola Pavla do klidného parku trapistického opatství, kde se skrývá kaple sv. Pavla postavená na místě jeho poprav. Tři malé fontány uvnitř údajně označují místa po dopadu Pavlovy odseknuté hlavy, kde vytryskly tři prameny. Ještě před svou popravou trávil apoštol Pavel posledních několik dnů v Mamertinském vězení, vedle areálu Forum Romanum s maximální ostrahou a také krutými podmínkami. Na Tre fontane můžete navštívit jeho další vězení, zde strávil poslední noc. Nachází se v kryptě kostelíku Santa Maria Scala Coeli, který připomíná i mučednickou smrt tribuna Zenona a dalších desetitisíc křesťanů z roku 298, kteří vydali své životy pro víru.

Další den začínáme na jednom z nejslavnějších kopců světa Palatino. Kopec, který uchovává nejdůležitější památky z antického období. Na Palatinu byly vystaveny první komplexy budov a později se město rozšířilo i na blízké vedlejší kopce. Byly vystavěny důležité veřejné budovy, velké chrámy a také mnoho soukromých domů. Později se tento pahorek stal sídlem císařů, kteří zde budovali svá luxusní sídla, ze kterých zůstaly do současnosti zachovány dost velké části. Později se Palatino stalo sídlem gótských králů, mnoha papežů a císařů západních císařství; ve středověku zde byly budovány kláštery a kostely. Od 18. století se zde prováděly archeologické vykopávky, které vynesly na světlo mnohá svědectví minulosti, mezi jinými i zbytky prvních domů.

Naše první kroky však vedou k italským bratrům františkánům do Conventu S. Bonaventura Al Palatino, kde jsme vzpomněli na naši první svatou mučednici Ludmilu při mši svaté. Po krátké obhlídce konventu absolvujeme frontu pro vstup do antické části Palatina – Forum Romanum a za Dominikova výkladu se posunujeme zpět o 2000 let a procházíme dochované památky. Římské císařové zde nechávali stavět mramorové chrámy, nacházel se zde soudní dvůr a tržnice. Forum Romanum bylo i náboženským místem a křesťané zde budovali kostely. Po kamenné cestě Via Sacra (Posvátná cesta) která je patrně nejstarší a zároveň i nejslavnější ulice antického Říma se dostáváme k pahorku Kapitol, na jehož vrcholku je titulární bazilika v Římě Santa Maria in Aracoeli, kostel Panny Marie u Nebeského oltáře. Díky postrannímu vchodu nemusíme ke kostelu stoupat po monumentálním schodišti se 124 stupni dolů a nahoru – jsme již rádně unaveni. Mimo jiného si zde můžeme prohlédnout dřevěnou sošku Jezulátka z 15. století, bohatě oblečenou, kterou však roku 1994 ukradli zloději, takže je nahrazena kopií. Po chvilce odpočinku, navštívíme San Pietro in Vincoli čili Baziliku svatého Petra v okovech na pahorku Esquilin. Uvnitř je uložena relikvie s Petrovými řetězy z římského Mamertinského vězení, podle toho je i název a dále náhrobek papeže Julia II. s Michelangelovými sochami - socha Mojžíše v nadživotní velikosti patří k jeho nejslavnějším dílům.

Středeční odpočinkový den začínáme opět u italských bratrů františkánů z Conventu na Palatinu s krásnou zahradou a kostelem San Sebastiano al Palatino, kde nám při mši svaté Dominik vypráví příběh sv. Šebestiána. Podle legendy se Šebestián, kapitán pretoriánské gardy na císařském dvoře, otevřeně hlásil ke křesťanství a pomáhal chudým křesťanům. Proto ho císař Dioklecián odsoudil k smrti. Tento trest provedli numidští lukostřelci. Ti se domnívali, že Šebestián je již mrtvý, a nechali ho tam ležet. Ale Šebestián mrtvý nebyl a byl nalezen vdovou svatou Irenou. Ta zjistila, že ještě žije, a starala se o něj, dokud se neuzdravil. Šebestián se pak vrátil k Diokleciánovi, aby ho přivedl ke křesťanství. Ten se však rozlítil a přikázal ho v cirku umlátit kyji. Jeho tělo bylo vhozeno do městské stoky. Křesťané pak tělo našli, protože jim bylo ukázáno ve snu. Potom Šebestiána pohřbili v katakombách za hradbami. Nad jeho hrobem byla zbudována trojlodní římská bazilika San Sebastiano fuori le mura, která patří dodnes mezi pět nejvýznamnějších poutních bazilik města Říma. Mši svatou umocňuje přítomnost staršího italského manželského páru, který jak se později dozvídáme, v tomto kostelíku slavil před 50-ti lety svátost manželství. Po malé svačince nám bratři pro dnešní den dávají volno k prohlídce římských památek dle svého uvážení – máme ještě vstupenku z minulého dne, proto většina míří do pověstného Colosea nebo musea na Kapitolu. Po návratu do kempu se najde i delší čas na osvěžené koupání v moři, ráno totiž nebude čas, protože budeme do Říma vyrazet dříve, abychom stihli navštívit zbývající basiliky našeho putování.

Prvním z nich je katedrální chrám zasvěcený sv. Klimentovi, který se stal třetím nástupcem Petra na římském stolci. Díky jeho horlivému působení se mnoho členů významných římských rodin obrátilo na křesťanství a přijalo svátost křtu. To popudilo císaře Trajána k vypuzení Klimenta do vyhnanství na Krymu, kde se v mramorových lomech setkal s křesťany odsouzenými k těžké práci a hlásal jim slovo Boží a povzbuzoval je v utrpení. Legenda vypráví, že odsouzeným v lomech hrozila pro nedostatek vody smrt žízní, při modlitbě Kliment spatřil beránka a na místě, kde beránek hrabal kopýtkem, se zázračně objevil pramen vody. Tento výjev je znázorněn na fresce nad oltářní klenbou v katedrále. Po tomto zázračném objevení vody mnoho pohanů přijalo křest. Proto císař Traján rozhodl Klimenta usmrtit. S přivázanou kotvou kolem krku byl Kliment shozen z lodi do moře. Mořské vlny jeho tělo vynesly na břeh a krymští křesťané ho pochovali na malém ostrově u Kozáckého zálivu. Zpátky do Říma se jeho nalezené ostatky dostaly složitou cestou, přes Velkou Moravu, díky sv. Cyrilovi a Metodějovi. A tady je také jedno z hlavních slovanských poutních míst v Římě, hrob sv. Cyrila a jeho hrobka je k vidění v místě původního křesťanského chrámu ze 4. století, který později zničili Normané. U hrobky jsou nápisy v několika jazycích, vyjadřující Cyrilovi dík za jeho misionářskou činnost. Vzkaz českého národa sem přibyl v roce 2011 a zní: SVATÝ CYRIL UMÍRAJE UČEDNÍKY ŽEHNAL: TYS MI JE DAL, TOBĚ, BOŽE, JE VRACÍM. SVOU MOCNOU PRAVICÍ JE VEĎ A POKROVEM SVÝCH KŘÍDEL JE PŘIKRYJ! V lodi chrámu je zachované uspořádání starokřesťanských modliteben a ve středu mramorem ohrazený

a proti oltáři otevřený kůr s dvěma ambony. Na tomto místě jsme měli mši svatou. Není to však poslední zážitek a dnes jich bude asi několik, protože další návštěva se týká baziliky Svatého Kříže v Jeruzalémě. Součástí chrámu jsou dvě krásné kaple. První kaple nese jméno po sv. Heleně a byla postavena na hlíně, kterou matka císaře Konstantina dovezla přímo z Jeruzaléma. Ve druhé kapli jsou pak ostatky skutečného Kristova kříže a fragmenty nápisu z kříže. Dále jsou zde uloženy dva trny z Kristovy koruny a hřeb z kříže. Kaple také ukrývá prst učedníka Tomáše. V bazilice Santa Croce in Gerusalemme je k vidění také česká stopa. Baziliku totiž obdržel v roce 1994 při svém jmenování kardinálem jako sídelní kostel pražský arcibiskup Miloslav Vlk. Uvnitř kostela je k vidění mramorová deska, na které je také napsáno jméno Miloslava Vlka. Zajímavostí baziliky je rovněž kopie Turínského plátna. Po menším občerstvení, ke kterému nás přinutil vydatný déšť, se pěšky vydáváme k překrásné Lateránské Bazilice (Basilica di San Giovanni in Laterano). **Bazilika Nejsvětějšího Spasitele a sv. Jana Křtitele a Jana Evangelisty**, známější jako **bazilika sv. Jana v Lateráně (San Giovanni in Laterano)** je jednou ze čtyř římských patriarchálních bazilik a nejstarším křesťanským kostelem v Římě. Uvnitř se nachází stolec (cathedra) římského biskupa, tj. papeže, a proto je právě tento kostel (a nikoli vatikánská bazilika sv. Petra) římskou katedrálou. Z původní stavby se ovšem nezachovalo nic, v průběhu staletí došlo k mnoha přestavbám. Současná podoba je něco málo přes 300 let stará. V horní části baldachýnu oltáře jsou uloženy relikviáře s lebkami sv. Petra a sv. Pavla. Na dřevěném stolci, včleněném do vysokého oltáře, prý sloužil mše sám sv. Petr. V jedné z bočních kaplí je nad oltářem bronzová plastika poslední večeře Páně, pod níž je originální kamenná deska z večeřadla dovezená z Jeruzaléma. Nad obloukem jsou zobrazeni sv. Cyril a sv. Metoděj. V krásné boční barokní kapli zasvěcené sv. Františkovi je obraz sv. Jana Nepomuckého, který byl 19. března 1729 v této bazilice svatořečen. V této bazilice také dostal sv. František od Inocence III. ústní schválení řehole potřebné k založení nového řádu. Po občerstvení chutnou zmrzlinou nás dnes čeká taková třešnička na dortu, ale to ještě nevíme. Navštěvujeme poslední ze čtyř papežských bazilik – baziliku **Santa Maria Maggiore (Panny Marie Sněžné)**, která je nejkrásnější a největší bazilikou v Římě. Byla postavena v 5. století papežem Sixtem III. poblíž místa, kde stávala Liberánská bazilika. Tu nechal postavit papež Liberius ve 4. století na místě, které vybrala vyšší moc - v noci ze 4. na 5. srpna 358 (nebo 352) došlo v Římě k zázračným událostem, uprostřed léta napadl sníh a papeži Liberiovi a jeho ženě se ve snu zjevila Matka Boží a požádala ho, aby na místě, kde najdou sníh, postavili kostel. Druhý den papež vyznačil ve sněhu půdorys kostela a pověřil stavitele jeho výstavbou. Dnes již po tomto kostelu nenajdeme ani památky. Bazilika, která zde stojí dnes, byla vystavěna o sto let později. Každoročně se však v bazilice Santa Maria Maggiore koná 5. srpna bohoslužba připomínající tuto událost. **Hlavní oltář** (papežský oltář) smí používat pouze papež nebo kněz, kterému papež udělil povolení. Urna na oltáři obsahuje ostatky sv. Matouše a dalších učedníků. Nad oltářem je obraz Panny Marie, nejvýznamnější mariánský obraz v Římě, který má zázračnou moc. Před oltářem stojí klečící socha papeže Pia IX, uprostřed kaple se nachází vzácná relikvie – **část Ježíšových jesliček**. Dřevěné kousky jesliček jsou ukryty v bohatě zdobeném svatostánku (miniaturě kaple), který nesou čtyři andělé. A jako s anděly se zde někteří setkáváme s řeholními sestrami od Matky Terezy.

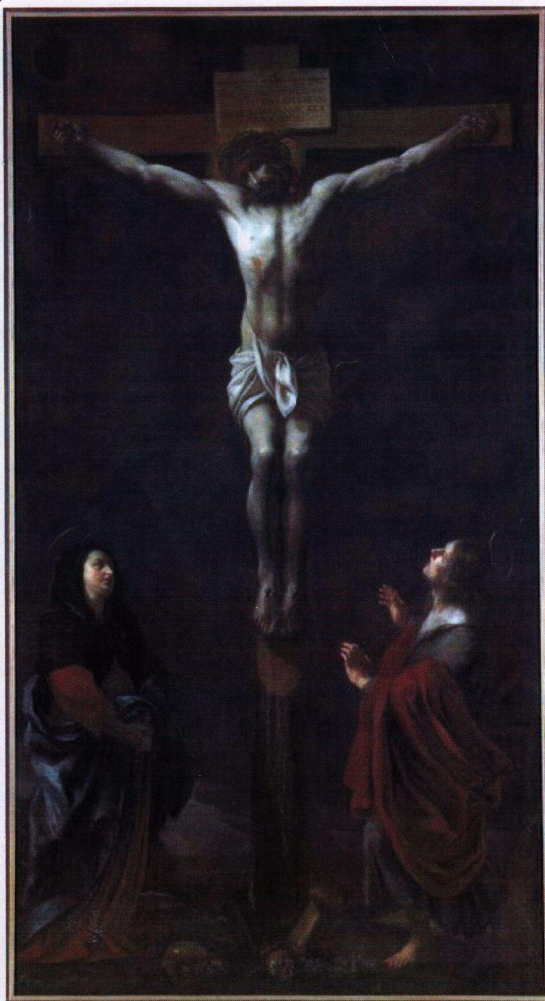
Poslední mši svatou slavíme ve vykopávkách antické Ostie a Dominik nám požehnává naše dárečky pro své nejbližší a zároveň je i naším průvodcem v těchto rozvalinách, které byly budovány od 1. století a byly důležitým přístavem pro Řím. Po svačince si dopřáváme volnost a odpolední čas trávíme samostatnou prohlídkou, honbou za ochutnávkou italské pizzy – skončilo to u kafička a někteří si dopřáli samostatný výlet do Říma. Odpolední moře nebylo stále klidné, proto jsme si mnozí vychutnávali koupel při vysokých vlnách a hledání zajímavých mušliček, které moře vyplavilo. A jdeme na poslední večeři.

Večerní povídání u něčeho dobrého nám zpříjemňovalo kvarteto - Kapustovi, L. Pohořelý, R. Tlustý. Náš pobyt zpestřil příjezd mladé dvojice z Lanškrouna, která se ubytovala v sousedním bungalovu a po tři dny se s námi podělila o naše dojmy a my jsme naopak byli potěšeni, že jim můžeme poskytnout azyl v naší „rodině“, kterou jsme si po dobu pobytu vytvořili. A jsme rádi – pokud mohu mluvit za sebe a Veroniku, že se zde naplnila i slova Apoštola Pavla, když citoval Ježíšova slova: „Více štěstí je v dávání než v přijímání. A se štěstím jsme opravdu odjížděli k domovu, protože i když bylo velmi brzké ráno, dostalo se nám od této dvojice velké poděkování za krásné přijetí do naší rodiny. Cestou k domovu jsme již mysleli na naše blízké, které jsme tam zanechali a jak se s nimi podělíme o nezapomenutelné zážitky z našeho putování. Pánbůh zaplať za tyto krásné okamžiky bratrům Dominikovi a Didakovi a všem, kteří na této společné pouti vytvořili jednu rodinu.

Misa + Veronika
STEMBEROVI

● **V neděli 14. 9. v 9 h. po mši sv.
setkání farníků v sále (1. p.)**

● **setkání bratří a sester SFŘ (frant. terci-
áři) — 18. 09. v 16³⁰, zahajujeme v kos-
tele Nanebevzetí Panny Marie slavením Eu-
charistie — **celebruje P. Bonaventura OFM.**
Přede mší svatou je možnost adorace Nej-
světější Svátosti od 16 hod. Zveme všechny
příznivce sv. Františka. Po mši sv. set-
kání terciářů na faře. Modlitební setkání
nejen terciářů SFŘ, ale i sympatizantů,
je první čtvrtek, tj. 04. 09. v 17⁰⁰ ve
farním sále na faře. Naše stránky jsou:
www.mbssfrplzen.estranky.cz**

Při příležitosti pouti vás zveme do
chotíkovského kostela na mši,
která se koná

v neděli 14.9. v 11.00

Bohoslužbu doprovodí hudbou pan Jaroslav Walter.
Budeme se společně modlit za Chotíkov a za
požehnání pro celou obec.

Mši slouží františkán
P. Bonaventura Ondřej Čapek
nový duchovní správce